

Lietuvos nepriklausomybės renginiai Argentinoje

*VU TSPMI studentas **Giedrius Leskauskas**, atliekantis praktiką Argentinos Lietuvių Bendruomenėje „Nemunas“, dalijasi savo įspūdžiais apie tai, kaip Lietuvos nepriklausomybės renginiai buvo paminėti Argentinoje.*

Jau kiek daugiau nei mėnesį gyvenu Argentinoje ir atlieku ŠMPF finansuojamą praktiką Argentinos lietuvių kultūros ir savišalpos draugijoje „Nemunas“, tad turėjau galimybę pamatyti, kaip Buenos Airių apylinkėje esančios lietuvių bendruomenės minėjo tiek Vasario 16-ąją, tiek ir Kovo 11-ąją. Čia, maždaug penkiasdešimties kilometrų spinduliu, yra išsikūrusios net keturios mūsų šalies bendruomenės: „Nemunas“, „Mindaugas“, „Susivienijimas“ ir „Lietuvių centras“.

Reikia pabrėžti, jog šios šventės buvo minimos skirtingai. Turbūt tam įtakos turėjo tai, kad vasaris Argentinoje yra paskutinis vasaros mėnuo, tuo metu daugelis dar atostogauja, todėl parengti programą, reikalaujančią didelio pasiruošimo, yra gana sudėtinga. Vis dėlto, mano nuostabai, nepaisant atostogų nuotaikų bei termometro stulpelio, gerokai perkopusio trisdešimties laipsnių šilumos žymą, žmonių, neabejingų Lietuvai, susirinko tikrai didelis būrys.

Man pačiam teko Vasario 16-ąją atšvęsti du kartus. Abu šie minėjimai pasižymėjo tuo, jog buvo sakoma nemažai šventinių kalbų. Tarp kalbėjusiųjų buvo ir vietinės Argentinos valdžios atstovų, kurie atvyko pasveikinti Argentinos lietuvių, švenčiančių savo modernios valstybės šimtmetį. Pirmajame minėjime Berise, prie čia stovinčio rūpintojėlio paminklo, pasakyti kalbą apie tai, ką man reiškia Vasario 16-oji, buvau pakviestas ir aš. Antrojo minėjimo metu, po šv. Mišių lietuviškoje Aušros Vartų parapijoje Aveljanedos (Avellaneda) mieste bei šventinių kalbų, įvyko tautinių šokių kolektyvo „Vilniaus pynimėlis“ pasirodymas.

Vos prieš kelias dienas praėjęs Kovo 11-osios minėjimas buvo kitoks. Jis įvyko Lietuvių centre, Buenos Airėse. Šįkart viskas vyko dviem kalbomis, o pagrindinis dėmesys buvo sutelktas į tautinių šokių kolektyvų pasirodymus. Pasirodė keturios skirtingos šokių grupės, atstovaujančios kiekvienai iš anksčiau minėtų bendruomenių. Visi ansambliai pasižymėjo gausa (kiekviename iš jų buvo po ne mažiau nei po aštuonias poras) bei dideliu į kolektyvo veiklą įsitraukusių jaunų žmonių skaičiumi. Manau, tai rodo, kad Argentinos Lietuvių Bendruomenė yra iš tiesų gyvybinga bei turinti ateitį. Kaip draugiško pokalbio metu teigė Lietuvių centro bendruomenės pirmininkas Jose Pulikas, dabar bendruomenės jungiamoji dalis yra šokiai, todėl yra dedamos visos pastangos, kad šį vienijanti forma gyvuotų kuo aukštesniu lygiu, nes keičiantis kartoms neliko choro ar teatro, kurie buvo veiksmingi bendruomenės įsikūrimo pradžioje.

Kad Buenos Airių apylinkės lietuvių bendruomenėse tautiniams šokiams skiriamas didelis dėmesys, spėjau įsitikinti ir pats. Paskutines dvi savaites „Nemuno“ jaunimo kolektyvas, vadovaujamas Juan Ignacio Fourment Kalvelio bei Analía Dulkės, nepailsdamas repetavo beveik kiekvieną dieną. Mano nuostabai, repetacijos čia trukdavo ne trumpiau nei dvi, o kartais net ir visas keturias valandas. Tiesa, didžioji dalis laiko buvo skirta ne tik sudėtingai šokių programai Nepriklausomybės atkūrimo minėjimui, bet ir pasiruošimui liepos mėnesį vyksiančiai Lietuvos šimtmečio dainų šventei „Vardan tos“, į kurią atvyks net aštuoniolika šios bendruomenės šokėjų. Be to, į dainų šventę planuoja atvykti ir nemažai šokėjų iš kitų Argentinoje esančių bendruomenių, kurios, neabejoju, taip pat sudėtingai ir įtemptai tam ruošiasi.

Nuoširdžiai noriu pakviesti visus, kas tik turės galimybę, būtinai atvykti ir garsiai palaikyti šiuos jaunus žmones, kurie, būdami toli nuo Lietuvos, nemažą laisvalaikio dalį skiria tautiniams šokiams bei lietuviybės puoselėjimui Pietų Amerikoje.

Nuotraukų autorius Pablo Cabrera

pasauliolietuvis.lt